

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

«ЗАТВЕРДЖЕНО»
Голова спеціальної комісії
Рівненського державного
гуманітарного університету
Роман НАВЕЛКІВ
«18» квітня 2024 р.

ПРОГРАМА ФАХОВОГО ІСПИТУ
ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ФІЛОЛОГІЯ(УКРАЇНСЬКА МОВА ТА ЛІТЕРАТУРА)»
для вступників на навчання для здобуття ступеня магістра
на основі НРК6, НРК7

Схвалено вченою радою філологічного факультету
Протокол № 3 від «16» березня 2024 р.

Голова вченої ради
філологічного факультету Галина НІКОЛАЙЧУК

Схвалено навчально-методичною комісією філологічного факультету
Протокол № 2 від «25» березня 2024 р.

Голова навчально-методичної комісії
філологічного факультету Олександр АНТОНЧУК

Голова комісії для проведення співбесід Галина НІКОЛАЙЧУК

Розробники: Олександр КИРИЛЬЧУК
Мирослава КРУПКА
Наталія ГАВРИЛЮК
Наталія СОВТИС
Наталія РОМАНИШИНА
Ірина ЗАХАРЧУК
Леся ЗЛАТІВ
Оксана КУЗЬМИЧ

Програма фахового випробування зі спеціальності 035.01 «Філологія (Українська мова та література)» для вступників на навчання для здобуття ступеня магістра на основі НРК6, НРК7 / Н.В.Романишина, Н.М.Совтис, І.В.Захарчук, Н.А.Адах, Н.В.Гаврилюк, О.О.Кузьмич. Рівне : РДГУ, 2024. 26 с.

Розробники:

Романишина Н.В., доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри української літератури РДГУ;

Совтис Н.М., доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри української мови імені проф. К.Ф.Шульжука РДГУ;

Захарчук І.В., доктор філологічних наук, професор кафедри української літератури РДГУ;

Адах Н.А., кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови імені проф. К.Ф.Шульжука РДГУ;

Гаврилюк Н.В., кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови імені проф. К.Ф.Шульжука РДГУ;

Кузьмич О.О., кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови імені проф. К.Ф.Шульжука РДГУ.

Кирильчук О.М., кандидат філологічних наук, доцент кафедри української літератури РДГУ;

Крупка М.А., кандидат філологічних наук, доцент кафедри української літератури РДГУ.

Рецензенти:

Мединська Н.М., доктор філологічних наук, доцент, проректор з навчально-методичної роботи, професор кафедри української мови та літератури Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені акад. Степана Дем'янчука;

Оздемір О. В., кандидат філологічних наук, доцент кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури

Програма вступного випробування з української мови і літератури для вступників на здобуття ступеня магістра на основі НРК6, НРК7 містить вимоги до рівня підготовки вступників у межах підготовки в закладі вищої освіти, зміст основних освітніх компетенцій, критерії оцінювання знань вступників, список рекомендованої літератури, інформаційний ресурс.

Розглянуто на засіданнях кафедри української мови імені проф. К.Ф.Шульжука (протокол № 3 від 05 березня 2024 р.), кафедри української літератури (протокол № 4 від 17 квітня 2024 р.).

ЗМІСТ

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА	4
ЗМІСТ ФАХОВОГО ВИПРОБУВАННЯ	6
Сучасна українська літературна мова	
Вступ. Фонетика і фонологія	6
Графіка. Орфографія	7
Лексикологія. Фразеологія. Лексикографія	7
Морфеміка	8
Словотвір	9
Морфологія	9
Синтаксис	11
Історія української літератури	
Давня українська література (X – XVIII століття)	13
Українська література першої половини XIX століття	14
Українська література другої половини XIX століття (1870 –1890-ті роки)	14
Ранній український модернізм кінця XIX – початку XX століть	15
Доба українізації й літературно-мистецьке життя періоду Розстріляного відродження	16
Українська література 1930–1950 років	18
Українська література 1960-х – 2000-х років	19
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ ВСТУПНИКІВ	22
СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	23
ІНФОРМАЦІЙНИЙ РЕСУРС	25

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма фахового випробування призначена на допомогу вступникам на здобуття освітнього ступеня вищої освіти магістра на основі ступеня (освітньо-кваліфікаційного рівня) бакалавра, спеціаліста, магістра. У ній визначені вимоги до рівня підготовки вступників, запропоновані питання, які розкривають зміст фахової підготовки вступників в межах освітньо-професійної програми бакалавра, охарактеризовані критерії оцінки відповідей вступників на фаховому випробуванні, рекомендовані літературні джерела.

Основною метою фахового випробування є визначення фактичної відповідності підготовки вступника вимогам освітнього ступеня «Магістр», перевірка фахових знань вступників у межах освітньо-професійної програми бакалавра, виявлення рівня їх загальної культури та науково-теоретичної, практичної підготовки. Програма фахового випробування включає найбільш важливий матеріал курсів «Сучасна українська літературна мова», «Історія української літератури».

До вступників на вступному іспиті з української мови та літератури на здобуття ступеня «Магістр» спеціальності «Філологія» висунуто такі **вимоги**: орієнтуватися в наукових напрямках, знати сучасні й традиційні концепції мовних явищ, закономірності розвитку мовної системи загалом та її рівнів зокрема, аналізувати дослідження з української мови, демонструвати не лише теоретичні знання, а й практичні навички володіння мовним матеріалом; а також знати твори української літератури, аналізувати їх проблемно-тематичний вимір, жанрову специфіку, сюжетно-композиційну структуру, образну систему; розрізняти особливості художнього стилю провідних письменників; розуміти суспільне, історичне й естетичне значення літературного твору в мистецькому й історико-політичному контекстах епохи; орієнтуватися в науково-критичних літературознавчих джерелах, знати основні положення теорії літератури.

Інформація щодо проведення фахового випробування:

- допуск до фахового випробування вступників здійснюється за умови наявності екзаменаційного листка та документа, який засвідчує особу (паспорта, свідоцтва про народження тощо);
- фахове випробування проводиться згідно з розкладом, складеним приймальною комісією РДГУ;
- фахове випробування проходить у формі усної співбесіди;
- вступникам, які беруть участь в усному фаховому випробуванні дозволяється мати при собі ручку з чорнилом (пастою);
- вступник отримує тільки один комплект екзаменаційних завдань; заміна завдань не дозволяється;
- вступник має право звернутися до екзаменаторів з проханням щодо уточнення умов завдань;
- під час фахового випробування не дозволяється порушувати тишу, спілкуватися з іншими вступниками, користуватися електронними, друкованими, рукописними інформаційними джерелами;
- запис відповіді на екзаменаційні завдання здійснюється в аркуші усної відповіді, під якою ставиться підпис вступника та членів екзаменаційної комісії;
- вступники, які не з'явилися на фахове випробування без поважних причин у визначений розкладом час, до участі у подальших випробуваннях не допускаються; за наявності поважних причин, підтверджених документально, вступники можуть бути допущені до пропущеного вступного випробування з дозволу відповідального секретаря приймальної комісії в межах встановлених термінів та розкладу вступних випробувань;
- перескладання фахового випробування не дозволяється.

Норми часу:

- на проведення консультацій перед вступним випробуванням – 2 години на потік (групу);
- на проведення вступних випробувань в усній формі – 0,25 год. на одного вступника (кількість членів комісії на потік (групу) вступників не більше трьох осіб).

Для оцінювання результатів вступних випробувань використовується 200-бальна шкала: «**відмінно**» відповідає **180–200** балам; «**добре**» відповідає **150–179** балам; «**задовільно**» відповідає **100–149** балам; «**незадовільно**» відповідає **0–99** балам.

ЗМІСТ ФАХОВОГО ВИПРОБУВАННЯ

Сучасна українська літературна мова

Вступ. Фонетика і фонологія

Вступ. Сучасна українська літературна мова як предмет наукового вивчення та навчальна дисципліна. Основний зміст, обсяг і завдання курсу, зв'язок з шкільним курсом української мови.

Українська мова – національна мова українського народу, одна із форм його національної культури. Місце української мови серед інших слов'янських мов.

Українська літературна мова як унормована форма загальнонародної мови. Поняття про норми літературної мови; типи літературних норм.

Роль південно-східного наріччя у формуванні української літературної мови.

Сучасна українська літературна мова як цілісна система, що поєднує в собі часткові системи (підсистеми): фонологічну, граматичну (морфологічну та синтаксичну), лексико-фразеологічну та стилістичну.

Писемна й усна форми сучасної української літературної мови. Функціональні стилі: науковий, офіційно-діловий, публіцистичний, художньо-белетристичний, розмовно-побутовий.

Фонетика і фонологія. Предмет фонетики і фонології. Анатомо-фізіологічні передумови творення мовних звуків. Будова мовленнєвого апарату. Акустичні властивості мовних звуків. Лінгвістичний аспект вивчення мовних звуків. Поняття фонем.

Інваріант (основний вияв) і варіанти фонем, її функції. Принципи виділення фонем.

Система фонем української мови. Голосні фонем, їх класифікація. Артикуляційна та акустична характеристики голосних. Артикуляційно-акустична характеристика приголосних фонем. Шумні приголосні. Губні, їх найважливіші ознаки. Передньоязикові приголосні. Задньоязикові та глотковий (фарингальний) приголосні.

Сонорні приголосні, їх найважливіші ознаки та класифікація.

Фонетична та фонематична транскрипції. Завдання і значення фонетичної й фонематичної транскрипції. Система графічних знаків для передачі усного мовлення на письмі. Запис текстів фонематичною та фонетичною транскрипціями.

Зміни звуків у потоці мовлення. Закономірності сполучуваності звукових одиниць в сучасній українській літературній мові. Позиційні зміни приголосних і голосних звуків. Комбінаторні модифікації голосних. Асиміляція приголосних, її різновиди. Дисиміляція приголосних, її характеристика. Спрощення в групах приголосних.

Спостереження змін, зумовлених особливостями сполучуваності приголосних і голосних фонем у живому мовленні. Аналіз різних випадків асиміляції, характеристика її типів.

Аналіз слів із подовженими приголосними. Аналіз випадків спрощення приголосних.

Чергування фонем. Морфонологія як учення про регулярні фонологічні чергування у складі морфем, пов'язані зі словотвором і словозміною. Взаємозв'язок фонем та морфем. Морфи як варіанти однієї морфем.

Чергування голосних фонем в українській літературній мові. Чергування, зумовлені найдавнішими фонетичними процесами: /e/ : /o/ тип *нести-носити*; /i/ : /a/ тип *сідати-сидати*; /o/ : /a/ тип *ломити-ламати*; /e/ : /i/ тип *текти-витікати*; /y/ : /a/ тип *трусити-трясти* та ін. Пізніші фонетичні процеси: /o/, /e/ : /ø/ тип *сон-сну*, *день-дня*, *садок-садка*; чергування /e/ : /o/ після шиплячих та *й*; /o/, /e/ : /i/; інші різновиди чергування голосних.

Чергування приголосних фонем в українській літературній мові.

Зміна задньоязикових /г/, /к/, /х/ на передньоязикові /ж/, /ч/, /ш/ та /з/, /ц/, /с/. Чергування /д/-/дж/, /ж/-/ч/, /з/-/ж/, /с/-/ш/, /к/-/ч/, /г/-/ж/, /х/-/ш/, /б/-/бј/, /п/-/пј/, /в/-/вј/, /м/-/мј/, /ф/-/фј/, /б/-/бл/, /п/-/пл/, /в/-/вл/, /м/-/мл/, /ф/-/фл/. Інші чергування приголосних.

Склад. Наголос. Інтонація. Поняття складу. Основні закономірності складоподілу в українській мові. Типи складів. Словесний наголос і ритмічна структура слова.

Наголос в українській мові. Роль наголосу у розрізненні слів та їх форм. Головний та побічний

наголоси. Слова з рухомим і нерухомим наголосом. Проклітики та енклітики.

Логічний і емпатичний наголоси.

Інтонація. Паузи. Мелодика.

Орфоепія. Орфоепія як розділ мовознавчої науки, що вивчає систему загальноприйнятих правил української літературної мови. Вимова та правопис. Орфоепія та культура усного мовлення. Усталення орфоепічних норм української літературної мови. Суспільне значення орфоепічних норм.

Сучасні орфоепічні норми. Вимова голосних у ненаголошеній і наголошеній позиціях (асимілятивний вплив голосних наступного складу та вплив на голосні сусідніх приголосних). Вимова дзвінких і глухих приголосних; вимова губних звуків; вимова африкат; м'яких і пом'якшених приголосних; сполучень кількох приголосних; вимова шиплячих .

Особливості вимови слів іншомовного походження.

Причини відхилень від орфоепічних норм.

Дотримання орфоепічних норм як одна з основних умов забезпечення високої культури усного літературного мовлення.

Графіка. Орфографія

Графіка. Графіка української мови. Поняття графеми. Український алфавіт. Позначення на письмі голосних і приголосних звуків. Інші знаки, що використовуються в українському письмі: апостроф, знак наголосу, пунктуаційні знаки. Співвідношення між буквами українського алфавіту та фонемами української літературної мови. Букви для позначення голосних і приголосних фонем. Звукове значення букв **я, ю, є, ї, щ** та подвоєння букв. Позначення м'якості приголосних на письмі. Способи позначення фонем **й**. Короткі відомості з історії розвитку письма.

Орфографія. Предмет і завдання орфографії. Співвідношення орфографії з графікою та орфоепією. Принципи української орфографії: фонематичний, морфологічний, історичний (традиційний), семантико-диференційний. Роль і місце кожного з принципів в українській орфографії. Короткі відомості з історії української орфографії. Поняття орфограми. Різновиди орфограм.

Правопис складних слів. Принципи вживання великої букви. Правопис прізвищ та географічних назв. Загальний огляд правопису слів іншомовного походження. Фонетичні та морфологічні основи переносу слів. Орфографічні та технічні правила переносу слів. Графічні скорочення слів.

Лексикологія. Фразеологія. Лексикографія

Лексикологія як галузь знань про слово. Предмет і завдання лексикології української мови. Поняття про лексичну систему мови. Слово як основна одиниця лексичної системи, Слово та поняття. Номінативна функція слова. Поняття лексеми. Типи лексичних значень слів в українській мові. Однозначні слова. Слова-терміни. Багатозначні слова. Пряме та переносне значення слів. Основні типи переносних значень слів.

Системні відношення лексичних одиниць. Омоніми. Розмежування омонімії та полісемії. Повні (лексичні) та часткові (лексико-граматичні) омоніми. Омофони, омоформи, омографи. Омонімія граматичних форм. Міжмовні омоніми. Стилїстичне використання омонімів. Пароніми.

Синоніми, їх основні типи: ідеографічні (семантичні), семантико-стилїстичні, контекстуальні, абсолютні. Евфемізми як різновиди синонімів. Поняття про синонімічний ряд. Джерела синонімії. Стилїстична роль синонімів.

Антоніми. Загальномовні та контекстуальні антоніми. Стилїстичне використання антонімів.

Словниковий склад української мови. Склад лексики української літературної мови з погляду її походження. Співвідношення спільнослов'янської, спільносхіднослов'янської та власне української лексики.

Старослов'янїзми у складі лексики української мови.

Лексичні запозичення зі слов'янських мов. Іншомовні слова в українській мові, характер їх

адаптації у лексичній системі української мови. Лексичні кальки. Джерела та способи засвоєння іншомовних слів українською мовою.

Лексика сучасної української мови з погляду вживання. Активна і пасивна лексика. Діалектизми, неологізми, архаїзми, історизми.

Лексика сучасної української літературної мови з експресивно-стилістичного погляду. Загальноживана, міжстильова лексика, розмовно-побутова, книжна, термінологічна лексика. Експресивно-емоційна лексика, жаргонізми, арготизми.

Роль соціолінгвальних чинників у розвитку лексичної системи української літературної мови.

Принципи лексикологічного аналізу слова.

Фразеологія. Предмет і завдання фразеології як розділу мовознавства. Типи фразеологічних одиниць: фразеологічні зрощення, єдності, сполучення; фразеологізовані сполучення слів. Співвідношення між лексичними значеннями слів та значенням фразеологізму.

Лексико-граматичні зміни фразеологічних одиниць: скорочення лексичного складу, заміна одного компонента іншим, розширення та звуження обсягу значень, зміна ступеня семантичної єдності компонентів. Багатозначність фразеологізмів. Явища синонімії та антонімії у фразеології.

Джерела формування фразеологічної системи української мови. Експресивно-стилістичні властивості фразеологізмів.

Лексикографія. Предмет і завдання лексикографії. Поняття про словник. Основні словники української мови. Тлумачні та перекладні словники. Характеристика основних тлумачних та перекладних словників української мови.

Основні спеціальні словники української мови: термінологічні, етимологічні, історичні, орфографічні, словники наголосів, іншомовних слів, фразеологічні, діалектні, синонімічні, ономастичні, зворотні, словники мови окремих письменників та ін. Енциклопедичні словники.

Короткі відомості з історії розвитку української лексикографії.

Морфеміка

Морфеміка. Слово як об'єкт морфемного та словотвірного аналізу. Поняття про морфеміку, морфемологію сучасної української мови. Морфема як мінімальна значуща частина в структурі слова.

Кореневі й афіксальні морфемі, функціональні відмінності між ними. Вільні та зв'язані кореневі морфемі. Типи афіксальних морфем: префікс, суфікс, закінчення, постфікс. Матеріально виражені та нульові морфемі. Поняття про інтерфікс. Поділ афіксів на формотворчі та словотворчі. Основні закономірності сполучуваності морфем у межах слова. Морфи як варіанти морфем. Продуктивні й непродуктивні афікси.

Поняття про основу слова. Похідні й непохідні основи. Основні історичні зміни в морфемній структурі слова: опрощення, перерозклад, ускладнення. Завдання та принципи морфемного аналізу слова.

Словотвір

Словотвір. Словотвір як учення про творення слів і загальні принципи їх мотивації. Твірна основа й словотворчий формант. Словотвірний тип і словотвірне значення. Способи словотвору в сучасній українській мові. Різновиди морфологічного способу: суфіксація, нульова суфіксація, префіксальний, суфіксально-префіксальний, постфіксальний, суфіксально-постфіксальний, префіксально-суфіксально-постфіксальний, префіксально-постфіксальний, суфіксально-постфіксальний різновиди, осново- та словоскладання, абревіація.

Різновиди морфолого-синтаксичного способу: субстантивіація, ад'єктивіація, адвербіалізація, прономіналізація, препозитивіація, кон'юнкціоналізація, інтер'єктивіація.

Лексико-синтаксичний і лексико-семантичний способи творення слів. Словотвір як джерело збагачення лексичного складу української мови. Завдання та принципи словотвірного аналізу слова.

Словотвір іменників у сучасній українській мові. Структура іменникових основ. Словотвірні типи назв осіб. Словотвірні типи назв абстрактних понять. Словотвір іменників зі значенням суб'єктивної оцінки. Префіксальний словотвір іменників. Суфіксально-префіксальний словотвір іменників. Іменники, утворені за допомогою нульової суфіксації. Словотвір складних і складноскорочених іменників.

Способи прикметникового словотвору. Суфіксальний словотвір прикметників. Суфіксально-префіксальний словотвір прикметників. Словотвір складних прикметників.

Словотвір дієслів. Внутрішньодієслівний словотвір. Творення дієслів від інших частин мови.

Словотвір прислівників. Первинні й вторинні прислівники. Творення прислівників від інших частин мови.

Морфологія

Граматика. Граматика української мови як учення про її морфологічну та синтаксичну будову. Морфологія та синтаксис як розділи граматики. Основні граматичні поняття: граматичне значення, граматична форма, граматична категорія. Граматичне значення слова у його відношенні до лексичного значення. Способи вираження граматичних значень слова в сучасній українській мові. Граматична форма слова. Синтетичні й аналітичні форми. Граматична категорія. Система граматичних категорій в українській мові. Морфологічні, синтаксичні та лексико-граматичні категорії.

Морфологія. Морфологія як граматичне вчення про систему форм слова та засоби їх вираження. Поняття про словоформу. Взаємозв'язок між словом і словоформою. Частини мови та принципи їх виділення в українській мові. Повнозначні/самостійні та неповнозначні/службові частини мови. Вигуки. Поняття про слова категорії стану та модальні слова як окремі лексико-граматичні розряди слів.

Іменник. Іменник як частина мови. Загальні семантичні, морфологічні й синтаксичні ознаки. Лексико-граматичні розряди іменників: іменники – загальні та власні назви, назви істот і неістот, конкретні й абстрактні, збірні іменники, іменники з матеріально-речовинним значенням. Перехід іменників з одного лексико-граматичного розряду в інший. Граматичні категорії іменника.

Категорія роду, її значення, морфологічне, синтаксичне та лексичне вираження. Формально-граматичні та значеннєві принципи в розподілі іменників за родами. Іменники спільного та подвійного роду. Хитання в роді іменників.

Категорія числа, її значення та граматичні засоби вираження. Іменники, що вживаються у формах однини та множини. Іменники, що мають форму тільки однини або тільки множини. Залишки форм двоїни (у значенні множини) в сучасній українській мові. Роль наголосу у вираженні категорії числа.

Категорія відмінка. Відмінкова система сучасної української мови. Кличний відмінок у парадигмі іменника. Основні значення відмінків.

Словозміна іменника. Поняття про парадигму іменника. Повна та неповна парадигма.

Принципи поділу іменників за парадигматичними ознаками на відміни та групи.

Характеристика парадигм іменників I, II, III, IV відмін.

Розмежування іменників множинної форми. Іменники з ознаками прикметникової парадигми.

Прикметник. Поняття про прикметник як частину мови. Специфіка граматичних категорій прикметника. Лексико-граматичні розряди прикметників: якісні, відносні та присвійні. Перехідні явища в межах лексико-граматичних розрядів. Формальне та функціональне співвідношення між короткими та повними прикметниками в сучасній українській мові. Стягнені та нестягнені форми повних прикметників. Ступені порівняння як форми якісних прикметників. Творення та значення вищого та найвищого ступенів порівняння. Аналітичні форми ступенів порівняння. Відмінювання прикметників. Прикметники з кінцевими твердими та м'якими приголосними основи (прикметники м'якої та твердої груп). Характеристика парадигм прикметників. Особливості відмінювання та правопису складних прикметників із другою частиною *-лиций*.

Числівник. Поняття про числівник як частину мови. Розмежування числівників та інших слів із кількісним значенням. Специфіка вияву граматичних категорій числівника. Функціональні розряди числівників: власне кількісні, збірні, дробові, неозначено-кількісні. Особливості їх уживання. Питання про порядкові числівники. Морфологічні групи числівників: прості, складні, складені. Відмінювання різних розрядів числівників. Аналіз специфіки парадигм кількісних числівників у сучасній українській мові. Синтаксичні функції числівників. Наголос у числівниках.

Займенник. Займенник як частина мови. Проблеми частиномовного статусу займенника. Співвідношення займенників за значенням, морфологічними ознаками та синтаксичною роллю в реченні з іншими частинами мови – іменниками, прикметниками, числівниками.

Значеннєві розряди займенників. Граматичні категорії займенників, їх відмінювання. Специфічні випадки функціонування займенників. Явище прономіналізації. Особливості наголошування займенників.

Дієслово. Поняття про дієслово як частину мови. Система дієслівних утворень в українській літературній мові: особові форми, родові форми, неозначена форма, дієприкметники, дієприслівники, форми на *-но(-ено)*, *-то*.

Неозначена форма дієслова (інфінітив).

Типи дієслівних основ: основи інфінітива та теперішнього часу. Продуктивні й непродуктивні класи. Поділ дієслів на дієвідміни.

Категорія виду дієслова. Протиставлення форм доконаного й недоконаного виду у видовій парі. Способи творення форм доконаного й недоконаного виду: суфіксація, префіксація, наголос, чергування голосних і приголосних, суплетивні основи.

Поняття про спосіб дії. Типи способів дії та роль категорії виду в їх вираженні.

Категорія перехідності/неперехідності дієслова. Категорія стану дієслова та її зв'язок із перехідністю/неперехідністю.

Категорії особи та числа дієслова. Значення форм особи. Дієслова з неповною особовою парадигмою. Безособові дієслова.

Категорії часу та роду дієслова. Система дієслівних часів у сучасній українській літературній мові, їх творення та значення. Пряме та переносне вживання часових форм дієслова.

Категорія способу дієслова. Дійсний, умовний і наказовий способи, їх творення та значення.

Дієприкметник як форма дієслова. Проміжний морфологічний характер цієї форми. Дієслівні та прикметникові характеристики дієприкметника.

Активні й пасивні дієприкметники. Граматичні категорії дієприкметника. Творення дієприкметників. Активні дієприкметники теперішнього часу: їх значення та вживання. Пасивні дієприкметники минулого часу обох видів. Перехід дієприкметників у прикметники (ад'єктивізація) та в іменники (субстантивізація). Дієслівні форми на *-но(-ено)*, *-то*.

Дієприслівник як форма дієслова. Дієслівна й прислівникова характеристика дієприслівника. Значення дієприслівників доконаного й недоконаного виду. Творення й синтаксична роль дієприслівників. Перехід дієприслівників у прислівники й прийменники.

Прислівник. Поняття про прислівник як частину мови. Значеннєві розряди прислівників: означальні, обставинні прислівники. Предикативні й модальні прислівники. Ступені порівняння прислівників.

Прийменник. Поняття про прийменник як службову частину мови. Первинні й вторинні прийменники. Прості, складні й складені прийменники. Семантичні типи прийменників.

Сполучник. Поняття про сполучник як службову частину мови. Невивідні (прості) та вивідні (складні й складені) сполучники. Сурядні й підрядні сполучники та їх функціональні різновиди.

Частки. Поняття про частку як частину мови. Структурні різновиди часток. Функціональні різновиди часток.

Вигуки. Поняття про вигук як частину мови. Розряди вигуків. Перехід слів інших частин мови до класу вигуків.

Синтаксис

Синтаксис як розділ граматики. Предмет синтаксису. Типи синтаксичних одиниць. Елементарні і неелементарні одиниці-конструкції.

Синтаксичні зв'язки та семантико-синтаксичні відношення. Засоби вираження синтаксичних зв'язків. Типи і форми синтаксичних зв'язків. Семантико-синтаксичні відношення. Синтаксичні одиниці у сфері мови і мовлення. Зв'язок синтаксису з лексикою і морфологією.

Словосполучення як некомунікативна синтаксична одиниця

Типи синтаксичних словосполучень. Типи синтаксичного зв'язку в підрядних і сурядних словосполученнях. Типи синтаксичних словосполучень за будовою. Типи підрядних словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Семантико-синтаксичні відношення у словосполученні.

Речення як основна одиниця синтаксису. Речення і його основні ознаки. Речення і судження. Просте і складне речення. Типи речень за метою висловлювання та експресією. Стверджувальні і заперечні речення. Формально-синтаксична типологія простого речення.

Аспекти вивчення речення. Формально-синтаксична організація речення. Семантико-синтаксична організація речення. Комунікативна організація речення.

Парадигма речення.

Підмет і його типи. Загальна характеристика головних членів речення. Підмет і його типи. Прості підмети. Складені підмети.

Присудок і його типи. Простий дієслівний присудок. Складені присудки. Трикомпонентні присудки. Складний (подвійний) присудок.

Другорядні члени речення. Додаток. Сучасні підходи до класифікації другорядних членів речення. Загальна характеристика другорядних членів речення. Додаток.

Означення. Обставини. Узгодженні та неузгодженні означення. Прикладки. Різновиди обставин. Парцельовані другорядні члени речення. Порядок слів у простому реченні.

Односкладні речення. Особові речення. Проблема односкладного речення у сучасному мовознавстві. Односкладні означено-особові речення. Односкладні неозначено-особові речення. Односкладні узагальнено-особові речення.

Безособові, інфінітивні і номінативні речення. Безособові речення. Односкладні інфінітивні речення. Номінативні речення.

Неповні речення. Неповні речення в системі синтаксичних одиниць. Типи неповних одиниць.

Еквіваленти речення. Слова-речення. Незакінчені речення. Звертання-речення.

Речення з однорідними і відокремленими членами. Особливості простого ускладненого речення. Речення з однорідними членами. Речення з відокремленими другорядними членами.

Речення з вставними і вставленими компонентами, звертаннями. Речення з вставними компонентами. Речення з вставленими компонентами. Речення зі звертаннями.

Семантико-синтаксична структура простого речення. Проблеми дослідження семантичної структури речення. Семантико-синтаксична структура речення. Семантично елементарні прості речення. Семантично неелементарні прості речення.

Типи синтаксем у простому реченні. Предикатні синтаксеми. Субстанціальні синтаксеми. Вторинні предикатні і субстанціальні синтаксеми.

Складне речення як синтаксична одиниця. Складне речення як синтаксична одиниця. Проблеми дослідження складного речення. Засоби зв'язку частин складного речення. Формально-синтаксична структура складного речення.

Семантико-синтаксична і комунікативна організація складного речення. Семантико-синтаксична структура складного речення і її взаємозв'язок з формально-синтаксичною структурою. Комунікативна організація складного речення.

Класифікація складних речень. Класифікація складних речень. Складне речення і об'єднання речень.

Складносурядні речення. Загальна характеристика складносурядних речень. Складносурядні елементарні речення. Складносурядні багатоконпонентні речення.

Складнопідрядні елементарні речення. Розвиток вчення про складнопідрядні речення. Структурні особливості складнопідрядних речень.

Класифікація складнопідрядних речень. Логіко-граматична (традиційна) класифікація. Формально-граматична класифікація. Структурно-семантична класифікація. Семантико-структурні типи складнопідрядних речень.

Складнопідрядні речення з підрядними означальними і з'ясувальними. Складнопідрядні речення з підрядною означальною частиною. Складнопідрядні речення з підрядною з'ясувальною частиною.

Складнопідрядні речення з підрядними детермінантними частинами. Складнопідрядні речення з підрядною частиною місця. Складнопідрядні речення з підрядною частиною часу. Складнопідрядні речення з підрядною частиною способу дії, міри і ступеня. Складнопідрядні речення з підрядною частиною причини. Складнопідрядні речення з підрядною порівняльною частиною. Складнопідрядні речення з підрядною частиною мети. Складнопідрядні речення з підрядною частиною умови. Складнопідрядні речення з підрядною допустовою частиною. Складнопідрядні речення з підрядною частиною наслідку. Складнопідрядні речення з підрядною супровідною частиною. Складнопідрядні речення із зіставними відношеннями між частинами. Складнопідрядні речення з пояснювальними відношеннями між частинами.

Конструкції з неоднорідною супідрядністю; однорідною супідрядністю. Загальна характеристика складнопідрядних багатокомпонентних конструкцій. Складнопідрядні речення з неоднорідною супідрядністю. Різновиди складнопідрядних речень з неоднорідною супідрядністю. Конструкції з однорідною супідрядністю.

Конструкції з послідовною підрядністю. Складнопідрядні речення з послідовною підрядністю. Класифікація конструкцій з послідовною підрядністю.

Контаміновані складнопідрядні багатокомпонентні речення. Речення з неоднорідною супідрядністю і послідовною підрядністю. Речення з послідовною підрядністю і неоднорідною супідрядністю. Речення з подвійною супідрядністю. Речення з однорідною супідрядністю і послідовною підрядністю. Речення з послідовною підрядністю і однорідною супідрядністю. Речення з подвійною супідрядністю і послідовною підрядністю. Речення з послідовною підрядністю і подвійною супідрядністю.

Складні речення з різними видами зв'язку. Класифікація складних сполучникових речень із сурядним і підрядним зв'язками. Складні речення із сурядністю і підрядністю. Складні речення з підрядністю і сурядністю.

Складні безсполучникові речення. Проблема статусу складних безсполучникових речень. Складні безсполучникові елементарні речення. Складні безсполучникові багатокомпонентні речення. Складні сполучниково-безсполучникові речення.

Період. Конструкції з чужою мовою. Період. Конструкції з чужою мовою.

Текст і його складники. Сутність тексту і його особливості. Складне синтаксичне ціле.

Основи української пунктуації. Сутність пунктуації. Розвиток української пунктуації. Принципи української пунктуації. Система розділових знаків та їх основні функції.

Історія української літератури

Давня українська література (X – XVIII століття)

Перекладна література. Поняття «перекладного» письменства; Біблія її вплив та рецепція у вимірі давньої літератури. Періодизація літературного процесу. Концепції І. Франка, М. Грушевського, М. Возняка, схема культурно-стилістичних епох Д. Чижевського.

Літописна традиція «княжої доби»: поєднання історіософічної, культурологічної та мистецької візії. «Повість врем'яних літ», «Київський літопис», «Галицько-Волинський літопис» як джерело історичної свідомості та етнічної ідентичності. Використання сюжетів і мотивів літописів у художній літературі.

«Слово о полку Ігоревім» як пам'ятка красного письменства. Полеміка щодо автентичності та авторства твору. Сюжетно-композиційні особливості, ідейне наповнення й перегук з оповіданням Іпатіївського літопису. Використання мотивів і образів «Слова о полку Ігоревім» в музичному та театральному мистецтвах.

Явище полемічної літератури та суспільно-релігійні причини її появи. Художня спадщина Івана Вишенського у контексті ідеологічних та естетичних параметрів літератури XVI – поч. XVII ст.

Українське бароко як суспільно-естетичний феномен та його реалізація в літературі архітектурі, живописі, музиці. Своєрідність «козацького» бароко в контексті європейської художньої спадщини. Поезія й драма епохи бароко.

Козацькі літописи: С. Величка, Г. Граб'янки, Самовидця; національно-патріотична спрямованість «Історії Русів», полеміка щодо авторства; використання мотивів історіографічної літератури XVII – XVIII століття у творчості романтиків XIX віку.

Особистість Григорія Сковороди та характеристика його творчості: ідеї філософії мислителя, своєрідність прочитання Біблії, композиційні особливості та зміст трактатів письменника; художній аналіз збірок «Байки харківські» та «Сад божественних пісень, що проросли із зерен Святого Письма».

Українська література першої половини XIX століття

Літературний процес в Україні: зміна естетичних систем від Г. Сковороди до І. Котляревського та М. Гоголя. Концепція Д. Чижевського про «неповноту» українського класицизму; дидактизм і моралізаторство творів української літератури.

Творчість Івана Котляревського: біографічні відомості; загальний огляд творчості; сліди античності й бароко у творах І. Котляревського. Бурлеско-травестійна поема «Енеїда». Драматургія («Наталка-Полтавка». «Москаль-чарівник»).

Творчість Григорія Квітки-Основ'яненка: біографічні відомості; загальний огляд творчості; російськомовна проза письменника; сатиричні елементи й барокові теми; українськомовна творчість; травестійні оповідання; романтичні теми й ознаки повістей та драм «Маруся», «Конотопська відьма», «Сватання на Гончарівці».

Романтизм у художньому досвіді української літератури. Харківська та західноукраїнська школи романтиків: етнографічні зацікавлення українських романтиків; питання містифікацій, фальсифікацій і підробок; європейський контекст; Харківський університет, гурток викладачів та студентів; видавнича діяльність; автори: короткі біографічні довідки; зрощення тем універсалістського романтизму й фольклорних.

Творчість Петра Гулака-Артемівського та Євгена Гребінки: жанри романтичної та преромантичної літератури (байка, романс, стилізація пісні).

«Руська трійця»: історія видання й поширення «Русалки Дністрової»; структура альманаху. Творчий доробок М. Шашкевича.

Творчість Миколи Костомарова: поезія, драма ідей «Сава Чалий» та «Переяславська ніч».

Тарас Шевченко в історії української літератури: ранній період творчості (жанри, теми-мотиви, зв'язок із попередньою традицією, відлуння фольклорних тем, стильові особливості); період «трьох літ» (політичні поеми, тема жіночого безталання та її модифікації, лірика – марнотність земного та значущість твореного людиною); період заслання (фольклор і ліричні мініатюри Т. Шевченка, особистісна лірика, поеми, повісті російською мовою); післязасланчий період (візії, тема «матері й сина»); огляд досліджень про Т. Шевченка. Міфологічно-структуральні дослідження Г. Грабовича, О. Забужко, Л. Плюща, Б. Рубчака.

Творчість Пантелеймона Куліша: естетичні уподобання, «хутірська філософія»; історичні праці (просвітницький та науковий проекти); поетична творчість, переклад Святого Письма, історичний роман «Чорна рада».

Українська література другої половини XIX сторіччя (1870 – 1890-ті роки)

Творчість Івана Нечуя-Левицького: естетичні погляди й стилістичні пошуки. Тема села й родинних взаємин (повість «Кайдашева сім'я»; образи духовенства у повісті «Старосвітські батюшки та матушки»). Тип нового ідеологічного героя в романі «Хмари».

Творчість Панаса Мирного. Світоглядні особливості творів письменника, жанр соціально-психологічного роману («Хіба ревуть воли, як ясла повні?»). Відтворення жіночої долі в романі «Повія».

Борис Грінченко – письменник, педагог, лексикограф. Оповідання про дітей, навчання й систему освіти. Соціально-психологічне підґрунтя повістей «Серед темної ночі», «Під тихими вербами».

Анатоль Свидницький. Тема родини, духовної кризи й життєвої поразки в повісті «Люборацькі».

Павло Грабовський: провідні мотиви й настрої поетичного доробку.

Театр і драматургія 1881–1917 років. Виникнення театральних труп: товариства «Руська бесіда» та театру корифеїв; особливості сценографії та режисерської праці в умовах мандрівного театру. Режисерська діяльність драматична творчість Марка Кропивницького («Дай серцю волю, заведе в неволю», «Глитай, або ж Павук» та ін.).

Творчість Михайла Старицького. Особливості розгортання конфлікту у драмі «Талан»; історична авторська візія у повісті «Облога Буші».

Творчість Івана Тобілевича (Карпенка-Карого). Акторська та режисерська діяльність у театрі корифеїв. Мелодрами «Безталанна», «Наймичка». Проблематика драм «Суєта», «Житейське море», «Сто тисяч» та ін. Внесок письменника в розвиток української драматургії та театрального мистецтва.

Ранній український модернізм кінця XIX – початку XX століть

Рецепція українського модернізму. Модернізм у європейському культурному досвіді. Українські реалії на межі століть й зміна парадигми художнього мислення. Формування концепції модернізму у статтях О. Луцького, М. Євшана, М. Сріблянського; альманахи початку XX ст. («З-над хмар і долин», «З потоку життя», «За красою»). Літературознавчі дослідження й концепції Г. Грабовича, Т. Гундорової, С. Павличко, Я. Поліщука та ін.

Творчість Івана Франка. Світоглядна та творча еволюція письменника; періодизація творчості; поетичні збірки «З вершин і низин»; «Зів'яле листя», «Мій Ізмарагд». Морально-філософська проблематика поем «Іван Вишенський», «Смерть Каїна», «Похорон», «Мойсей». Актуалізація історії в повісті «Захар Беркут». Проекція «цілого чоловіка» в романі «Перехресні стежки». Морально-етичне й соціально-психологічне наповнення конфлікту драми «Украдене щастя». Перекладацька діяльність Івана Франка.

Літературне угруповання «Молода Муза»: історія утворення, «Молодої Музи»; естетичні засади; персоналії. Творчість Петра Карманського, Василя Пачовського, Михайла Яцкова. Експериментальна проза Осипа Турянського.

Творчість Лесі Українки. Постає Лесі Українки в контексті інтелектуальних пошуків помежів'я XIX – XX століть; періодизація творчості; еволюція стильової манери від традиціоналізму до неоромантизму; аналіз збірок «На крилах пісень», «Думи і мрії», «Відгуки»; проблематика та тематика епічних поем «Роберт Брюс, король шотландський», «Вілла-посестра», «Ізоolda Білорука», «Давня казка»; жанр драматичної поеми; новий тип особистості у драмах Лесі Українки («Кассандра», «Камінний господар»); трагедія українства у драмі «Бояриня»; міфологізм «Лісової пісні»; інтерпретація біблійних концепцій у драматичних поемах Лесі Українки («Одержима», «Руфін і Прісцилла», «На полі крові»; психологічна драма «Блакитна троянда»; художній синтез вітчизняної традиції та модернізму в творчості Лесі України. Поєднання екзистенційного, міфологічного та феміністичного модусів у творчості письменниці.

Творчість Агатангела Кримського. Тематика, ідейна концепція та орієнтальні мотиви поетичної збірки «Пальмове гілля»; інтелектуально-психологічний роман «Андрій Лаговський».

Творчість Михайла Коцюбинського. Творча еволюція від реалізму до імпресіонізму; народницький період творчості («П'ятизлотник», «Ціпов'яз», «На віру»); оповідання про дітей («Харитя», «Ялинка», «Маленький грішник»); твори з кримсько-татарського життя; нові світоглядно-естетичні парадигми в новелах «Цвіт яблуні», «Сміх», «Він іде», «Intermezzo», «Persona grata», художнє переосмислення міфологем життя і смерті в оповіданні «Що записано в книгу життя». «Fata morgana» як новітній соціальний роман-міф. Неоромантична естетика повісті «Тіні забутих предків», екранізація твору Сергієм Параджановим та вплив фільму на українську кінематографічну міфопоетичну традицію.

Творчість Ольги Кобилянської: художні пошуки письменниці в контексті жіночої прози кінця XIX – початку XX ст.; феміністичний пафос ранньої прози («Людина», «Царівна»); ідеї жіночої емансипації у творах «Некультурна», «Природа», «Valse melancholique», «Німба», «Через кладку», «За ситуаціями». Фольклорні джерела та неоромантична стилістика повісті «У неділю рано зілля копала». Міф землі та біблійні алюзії в романі «Земля». Тема української державності в повісті «Апостол черні».

Покутська трійця в координатах українського літературного досвіду: Василь Стефаник, Лесь Мартович, Марко Черемшина. Експресіонізм та стильові особливості новелістики Василя Стефаника; (збірки «Синя книжечка», «Камінний хрест», «Дорога», «Мое слово»). Сатирична спрямованість прози Леся Мартовича. Висміювання духовної деградації інтелігенції в повісті «Забобон». Орнаментальність прози Марка Черемшини (збірка «Карби»); антивоєнний пафос збірки «Село вигибає».

Творча індивідуальність Гната Хоткевича. Гуцульська тематика повісті «Камінна душа». Внесок письменника в розвиток фольклористики, народного музичного мистецтва та народного театру.

Творчість Степана Васильченка й Архипа Тесленка в контексті неонародницької течії в українській літературі кінця XIX початку XX століття. Гумористичні твори Степана Васильченка («Мужицька арихметика», «Туге слово», «Ось та Ась»); відтворення дитячої психології в оповіданнях «Свекор», «Бусурмен», «Дош»; осмислення трагедії непересічної особистості в повісті «Талант»; драматургія («На перші гулі» та ін.). Соціальна тематика прози А. Тесленка («Хуторяночка», «Степ», «За паспортном», «Поганяй до ями»). Проблема життєвої реалізації у повісті «Страчене життя».

Творчість Володимира Винниченка. Постать Володимира Винниченка в суспільно-культурному контексті епохи; роль митця в національно-визвольних змаганнях українського народу. Періодизація творчості: рання проза; соціально-психологічні оповідання («Краса і сила», «Голота», «Контрасти», «Раб краси»); романи з життя інтелігенції («По-свій», «Хочу!», «Чесність з собою», «Записки кирпатого Мефістофеля»); морально-етичні експерименти в драматургії («Чорна Пантера і Білий Медвідь», «Базар», «Гріх», «Брехня»). Жанр роману-утопії в творчості письменника.

Доба українізації й літературно-мистецьке життя періоду Розстріляного відродження

Антиколоніальний дискурс української літератури. Активізація й нова якість літературно-мистецького життя в 1920-ті роки. Розвиток українського книговидавництва, періодики, театрального життя. Створення літературно-мистецьких груп та об'єднань: «Гарт», «Плуг», «Ланка-Марс» «ВАПЛІТЕ» та ін. Теоретична й естетична платформи футуристів; українські футуристичні угруповання – «Фламінго», «Аспанфут», «Нова генерація». Літературна дискусія 1925-1929 років та стратегії розвитку української літератури. Концепція розстріляного відродження в інтерпретації Юрія Лавріненка.

Київські неокласики. Творчість Миколи Зерова. Гасло «До джерел!» і орієнтація на античне мистецтво в художніх інтенціях неокласиків. Розвиток жанру сонета; творчість М. Зерова; наукова і поетична діяльності П. Филиповича; збірка М. Драй-Хмари «Проростень»; М. Рильський і неокласики; творчість Юрія Клена (Освальда Бургардта). Поема «Прокляті роки».

Павло Тичина як знакова постать епохи Розстріляного відродження. Життєвий і творчий шлях поета; періодизація творчості П. Тичини; філософія творчого методу автора «Соняшних кларнетів» (феномен синестезії). Тема національного відродження України в збірках «Замість сонетів і октав», «Плуг», «Вітер з України», «Чернігів»; соцреалістичний вектор творчості П. Тичини (збірки «Партія веде», «Чуття єдиної родини»); літературознавці про іронію і пародію у збірці «Партія веде» (С. Тельнюк, О. Тарнавський, Є. Сверстюк); розвиток традицій Г. Сковороди у творчості (поема-симфонія «Сковорода»).

Микола Хвильовий та його роль в літературному житті 1920-х років. М. Хвильовий і літературне угруповання ВАПЛІТЕ. Трагізм долі митця; періодизація творчості. Поезія М. Хвильового – революційний пафос, поєднання експресіонізму й футуризму в збірках «Молодість», «Досвітні симфонії», в поемі «В електричний вік». Особливості творчої манери (тематичне та ідейно-стильове новаторство М. Хвильового); риси неоромантизму, експресіонізму, сюрреалізму. Збірки «малої» прози («Синій листопад», «Осінь»); повісті («Іван Іванович», «Санаторійна зона»); соціально-філософський роман «Вальдшнепи». Літературні проекти письменника – угруповання й періодика; М. Хвильовий – провідна постать літературної дискусії 1925 – 1928 років; публіцистика письменника («Камо грядеши», «Україна чи Малоросія», «Думки проти течії»).

Українська інтелектуальна проза. Творчий доробок Валеріана Підмогильного й В. Домонтовича. В. Підмогильний і літературне угруповання «Ланка» (МАРС); періодизація творчості прозаїка; ознаки інтелектуальної прози В. Підмогильного; екзистенціалізм; психоаналіз; конфлікт між інстинктом і розумом у ранніх оповіданнях В. Підмогильного; романи і повісті В. Підмогильного («Остап Шаптала», «Місто», «Невеличка драма», «Повість без назви»); Історіософічні та культурологічні праці В. Домонтовича (концепція культурно-історичних епох. Романи «Дівчина з ведмедиком», «Доктор Серафікус», «Без ґрунту»: поєднання інтелектуального та філософського дискурсів. Зміна естетики художнього мислення й творення інтелектуального героя.

Драматургія і театр 1920-1940-х років. Лесь Курбас і театр «Березіль» та нове піднесення українського театрального мистецтва. Творча співпраця М. Куліша і театру «Березіль». Творчість Миколи Куліша: біографічна сильветка; етапи творчої еволюції. Художнє новаторство драматурга; тема села («97», «Комуна в степах», «Прощай, село!»); сатиричні п'єси («Отак загинув Гуска», «Хулій Хурина», «Закут», Мина Мазайло»). Нова естетика й ціннісні моделі вершинних творів: «Народний Малахій», «Патетична соната»: поєднання національної філософії та антиімперського дискурсу.

Творчість Івана Кочерги: романтичні теми ранніх драматичних текстів; жанрова самобутність твору; філософія часу й нова ідеологія у драмі «Майстри часу» (1934); історичний аспект і романтичні мотиви у драмах «Свічине весілля» (1931) та «Ярослав Мудрий» (1944).

Творчість Юрія Яновського. Рання творчість письменника (поетична збірка «Прекрасна УТ», збірки новел «Мамутові бивні», «Кров землі»). Досвід роботи на Одеській кінофабриці. Роман «Майстер корабля» – літературна містифікація, прототипи героїв, мариністичні, футурологічні мотиви, своєрідність поезики. Відтворення суспільних катаклізмів в Україні та їхніх трагічних наслідків у романі «Чотири шаблі». Роман у новелах «Вершники» – жанрова самобутність твору та ідеологія соцреалізму.

Творчість Олександра Довженка: від художника-ілюстратора (газета «Вісті ВУЦВК», Харків, 1923) до роботи на кіностудії в Одесі (1926); дебютні фільми («Ягідка кохання», «Сумка дипкур'єра»); кіношедеври О. Довженка – національна трилогія («Звенигора» (1927), «Арсенал» (1928), «Земля» (1930); концепт «поетичного кіно», «кінометафора»; тема соціальних змін в УРСР та СРСР у фільмах 1930-х років («Іван» (1932), «Аероград» (1934), «Щорс» (1936). Творчість О. Довженка воєнного періоду – жанр кіноповісті в творчості митця («Україна в огні» (1943), «Повість полум'яних літ» (1944); «Поема про море» (1956), «Зачарована Десна» (1956); «Щоденник» О. Довженка – унікальний документ епохи; соціально-філософські роздуми художника-творця в тоталітарному режимі.

Творчість Євгена Плужника. Доля митця «розстріляного відродження»; Неореалістичні тенденції лірики (збірка «Дні» (1926); поеми «Галілей», «Канів»; філософські мотиви збірки «Рання осінь» (1927) та «Рівновага» (1933). Роман «Недуга»: конфлікт моралі та радянської ідеології.

Прозовий доробок митців угруповання «Ланка» (МАРС). Творчість **Григорія Косинки:** своєрідність творчої манери Г. Косинки – від імпресіонізму до неореалізму. Українське село в часи революційних змін: «На золотих богів» (1922). Творчість **Тодося Осьмачки.** Поетичні збірки «Круча» (1922), «Скитські вогні» (1925), «Клекіт» (1929): «Сучасникам» (1943), «Китиці часу» (1953): символізм; фольклорна закоріненість, асоціативність художнього мислення. Містично-апокаліптична наповненість та візія тоталітаризму у прозі митця («Старший боярин», «План до двору», «Ротонда душолюбців»). Поєдинок індивіда і соціуму в повісті **Бориса Антоненка-Давидовича** «Смерть»; досвід сталінських репресій в «Сибірських новелах».

Українська філософська лірика. Творчість Володимира Свідзінського, Миколи Бажана, Богдана-Ігоря Антонича. Міфопоетичне мислення та модерністський дискурс письменників-філософів. Язичницькі й християнські мотиви збірок Б.-І. Антонича «Три перстені», «Книга Лева», «Зелена Євангелія». Закоріненість у трансцендентне та ірраціональні виміри у поетичних візіях В. Свідзінського (зб. «Вересень») й М. Бажана («Будівлі», «Сліпці»). Міфологізація часу і простору у текстах митців.

Українська література 1930–1950 років

Міжвоєнне двадцятиліття в літературних координатах Західної України. Літературне життя міжвоєнного Львова. Націоналістичний, прокомуністичний та модерністський дискурси. Дмитро Донцов: ідеологія та стратегія інтегрального націоналізму. Літературне середовище журналу «Вісник».

Проза Ірини Вільде. Ірина Вільде в річищі галицької міжвоєнної літератури. Творчий дебют збіркою оповідань «Метелики на шпильках». Жіноча ідентичність та її презентація у повісті «Повнолітні діти», романі «Сестри Річинські». Історичні, соціальні та гендерні конотації в творчості мисткині.

Празька школа в українській літературі. Розвиток українського політичного та мистецького життя на еміграції після поразки визвольних змагань. Заснування Українського вільного університету та Української господарської академії. О. Ольжич, О. Стефанович. Ю. Дараган. Творення держави слова. Міфологічне й ритуально-обрядове підґрунтя поезії пражан.

Поезія Євгена Маланюка. Стилет чи стилос як наскрізна дилема поезії митця. Вибір між боротьбою і мистецтвом. Міф України та його амбівалентне наповнення у творчості поета. Топос Степової Еллади та його проєкція на історію України. Історіософські праці Є. Маланюка («Нариси з історії нашої культури», «Книга спостережень»).

Жіночий дискурс поезії празької школи. Поетичні голоси О. Лятуринської. Н. Лівицької-Холодної, О. Теліги. Пошуки мистецької індивідуальності. Міф, ритуал та історичні паралелі у творчості О. Лятуринської («Княжа емаль», «Гусла»). Любовна лірика Н. Лівицької-Холодної. Мартирологія долі і творчості О. Теліги.

Улас Самчук в силовому полі еміграційної літератури. Становлення таланту. Європейський контекст та народницький пафос. Українська тема в авторському міфі: історичний («Марія»), геокультурний («Волинь») та вітаїстичний («Чого не гоїть вогонь») модус. Інтеграція в громадсько-політичне життя. Редагування часопису «Волинь» (1941–1943 рр.). МУРівський період (1945–1947 рр.) та участь у повоєнному літературному житті української громади в Канаді й Америці (1947–1987).

Тема Голодомору в досвіді української літератури. Голодомор у вимірах травми й колективної пам'яті. Література і культурна пам'ять. Виконавці злочину, жертви і руйнування основ родини та моралі у «Марії» У. Самчука, «Жовтому князі» В. Барки, «Миргородському ярмарку» О. Звичайної, «Камінні під косою» Ольги Мак, «Красном апокаліпсисе» Д. Гойченка, поезіях М. Руденка, А. Листопад, В. Голобородька та ін.

Творча спадщина Василя Барки. Символічні, містичні та модерністські параметри творчості Василя Барки. Релігійно-філософське підґрунтя прозової («Рай», «Жовтий князь») та поетичної («Свідок для сонця шестикрилих») спадщини митця. Біблійна кодифікація української гуманітарної катастрофи в романі «Жовтий князь». Літературознавчі праці Василя Барки («Правда Козаря», «Відхід Тичини»).

Антитоталітарна парадигма творчості Івана Багряного. Вхідження в літературу. Від поезії до прозової творчості. Людина у протистоянні з тоталітарною системою («Тигролови», «Сад Гетсиманський», «Людина біжить над прірвою»). Участь в повоєнному житті української еміграції. Оприлюднення та викриття злочинів сталінського режиму («Чому я не хочу повертатись до СРСР»).

Докія Гуменна – літописець тоталітарної епохи. Україна в ситуації політичних зламів та соціоментальних трансформацій в романі-хроніці «Діти Чумацького шляху». Проекція на українське літературне життя 1920-х рр. Роман «Хрещатий яр» – презентація екзистенційного досвіду загубленої (за М. Шлемкевичем) української людини.

Український травматичний досвід періоду війни та окупації. Український образ війни. Хронологія: 1939 – 1949 рр. Драматичний вибір «між двох сил». Трагедія окупації. Жертви війни в дослідженнях сучасних істориків («Криваві землі» Т. Снайдера), і «Жнива розпачу» К. Беркгофа). Українські координати війни у версії О. Довженка. Палімпсестна модель «України в огні». Видавнича діяльність на окупованій території: «Волинь» (Рівне), «Українське слово», «Литаври» (Київ), «Український засів» (Харків). Героїка подвигу та пафос визволення у творах воєнного періоду «Слово про рідну матір» М. Рильського, «Я утверждаюсь» П. Тичини. Міфологеми героїзму, жертвовності, подвигу та героїчно-патетична інтерпретація війни у «Прапороносцях» Олеся Гончара. Канонізація роману в українській радянській літературі. Жанр воєнного щоденника як спосіб мистецької реалізації. Щоденникові версії Олександра Довженка, Аркадія Любченка, Уласа Самчука («На білому коні», «На коні вороному»), Олеся Гончара.

Українська література: між модернізмом і соцреалізмом. Український соцреалізм: проблеми стосунків літератури та влади. Що таке тоталітарна держава та влада, як вони співіснують зі свободою творчості. Процес зрощення літератури і влади в радянському літературному контексті. Постать радянського письменника. Пора звільнення від ідеологічного тиску та творення вільного мистецтва в умовах еміграції – Мистецький Український Рух (МУР): ключові постаті, ціннісні імперативи, видавнича діяльність. Ігор Костецький в силовому полі МУРівського літературного дискурсу. Драми «Дійство про велику людину», «Спокуси несвятого Антонія». «Близнята ще зустрінуться». Перекладацька практика. Експериментальна ідентичність Юрія Косача. «Криза сучасної української літератури» за Юрієм Косачем. Візія історії у версії автора «Дійство про Юрія Переможця»). Семіотика простору та моделі національної ідентичності в повісті «Еней і життя інших»).

Радянський наратив повоєнної доби. Повоєнний час: репресії щодо радянських письменників (О. Довженка, В. Сосюри, М. Рильського, Ю. Яновського). «Дві історії української літератури». II з'їзд українських радянських письменників (1948 р.) та ідеологічні нагінки в його контексті. Постанова ЦК ВКП(б) «Про журнали «Звезда» і «Ленинград»» та її резонанс в українському радянському літературному контексті. Нова ідеологічна «проробка» української літератури. Роман Юрія Яновського «Жива вода» (друга редакція – «Мир») як феномен підрадянської цензурної практики.

Українська література 1960-х – 2000-х років

Шістдесятництво в історії українського Руху Опору. XX з'їзд КПРС та доповідь Хрущова, присвячена розвінчанню культу особи Сталіна. Зміни в політичному курсі та інтелектуальному кліматі країни. Хрущовська відлига кінця 1950-х поч. 1960-х років та її вплив на українське мистецьке життя. Вихід у світ антології Юрія Лавріненка «Розстріляне відродження». Українське поетичне кіно (С. Параджанов, Л. Осика, І. Миколайчук) як продовження естетичних пошуків епохи Розстріляного відродження. Пошуки в сфері образотворчого мистецтва: творчість Алли Горської, Віктора Зарецького, Опанаса Заливахи,

Людмили Семикіної. Ідея культурництва в перекладацькій практиці Миколи Лукаша, Григорія Кочура, Бориса Тена. Виникнення дисидентського руху. Хроніка протистояння влади та інтелігенції. Поява книги Івана Дзюби «Інтернаціоналізм чи русифікація». Правозахисна діяльність В. Чорновола, В. Мороза, Ю. Бадзя. Арешти в середовищі української інтелігенції. Створення й діяльність української Гельсінської групи.

Творча індивідуальність Василя Симоненка. В. Симоненко як знакова постать нового мистецького покоління. Участь Василя Симоненка в діяльності Клубу Творчої Молоді. Поїздка в Биківню. Розкриття правди про злочини сталінського режиму. Імператив щирості і правди в творчості митця. Знаковий характер поезії «Ти знаєш, що Ти – Людина». Образ України в творчості поета («Задивляюсь у твої зіниці»). Особливості творчої манери: проблематика, інтонаційна палітра, нонконформістська позиція. Іронія й сарказм в творчих самоокресленнях В. Симоненка («Казка про Дурила»). Духовна криза та її проєкції в щоденникових записах. Вилучення митця з літературного життя й нове повернення у 1990-ті роки.

Художній світ Ліни Костенко. Поетичний дебют Ліни Костенко як відлік нових естетичних орієнтирів в українській літературі (збірки «Проміння землі» 1957, «Вітрила», 1958). Нова якість поезії і способів спілкування з читачем. Вимушена творча перерва (1961 – 1977) і намагання влади вилучити поетесу з літературного життя. Участь Ліни Костенко в протестах українських шістдесятників. Повернення із «зони мовчання». Поетичні збірки «Над берегами вічної ріки» (1977). «Неповторність» (1980), роман у віршах «Маруся Чурай» (1979). Топос поразки в українській історії і культурі «Берестечко». Візія посттоталітарної України «Записки українського самашедшого» (2011).

Творча індивідуальність Василя Стуса. Василь Стус – ключова постать дисидентського руху і потужна мистецька індивідуальність. Проблема канонізації постаті В. Стуса та рецепції творчості. Поетична спадщина митця: збірки «Палімпсести», «Свіча в свічаді», «Веселий цвинтар», «Птах душі». Образ України в поезії митця. Екзистенційні та антиколоніальні виміри поезії В. Стуса. Літературознавча діяльність митця. Дослідження творчості Павла Тичини та Володимира Свідзінського. Перекладацька практика митця. Естетичний досвід Рільке в самоокресленнях В. Стуса. Рецепція письменника в постколоніальній Україні.

Поетичний світ Івана Драча. Переосмислення жанру балади в творчості митця. Фольклорні й модерністські трансформації («Балада про соняшник», «Балада про випрані штани», «Балада золотої цибулі», «Новорічна балада»). Чорнобильська трагедія в поетичній інтерпретації митця («Чорнобильська мадонна»).

Мистецькі самоокреслення Миколи Вінграновського. Микола Вінграновський: шлях від кінематографу до літератури. Зустріч М. Вінграновського з О. Довженком. Роль Івана Орлюка у фільмі «Повість полум'яних літ». Поетична творчість митця: любовно-сповідальна та філософська лірика («Атомні прелюди»). Прозова спадщина митця («Сіроманець», «Пересядка», «Манюня»). Поєднання літературного та кінематографічного виміру в творчості митця, продовження традицій О. Довженка, актуалізація жанру кіноповісті.

Проза Григора Тютюнника. Повернення до традиції початку ХХ століття. Школа М. Коцюбинського і В. Стефаника. Збірки «Зав'язь», «Деревій», «Батьківські пороги». Ритуально-обрядова наповненість творчості Григора Тютюнника: міфологема народження-одруження-смерті («Дивак», «Оддавали Катрю», «Поминали Маркіяна»). Новела «Три зозулі з поклоном»: автобіографічні проєкції, фольклорне підґрунтя, трансцендентне наповнення. Освоєння урбаністичної теми. Повість «День мій суботній».

Творчість Валерія Шевчука. Інтелектуалізм та урбаністична парадигма прози В. Шевчука («Набережна, 12»). Екзистенційні виміри творчих пошуків митця. Культура бароко в художній ідентифікації прозаїка («Три листки за вікном», «Око прірви», «У пашу дракона»). Міф дому в творчості митця («Дім на горі»). Полеміка з химерним романом в українській літературі. Міфологема дороги і філософія мандрів у прозі В. Шевчука. Модель сквородинівської людини, котра шукає життєвої опори в дорозі до себе. Сімейна сага у творчості митця («Стежка в траві»).

Валерій Шевчук – дослідник української літератури («Мисленне дерево», «Дорога в тисячу років», «Муза Роксоланська»).

Химерний роман в українській художній свідомості. Химерний роман як стратегія колоніальної екзотики. Симбіоз фольклорних, фантастичних та сміхових чинників. (О. Ільченко «Козацькому роду нема переводу або Мамай і чужа молодиця»). В. Земляк, «Лебедина зграя. Зелені млини». Трансформація фольклорної традиції. Карнавальні-театралізовані простір роману. Політична та естетична легітимізація советського тоталітаризму. Екранізація роману В. Земляка – «Вавілон ХХ» (Іван Миколайчук). Рецепція і доля фільму.

Стильові пошуки в прозі шістдесятників. Прозові пошуки Володимира Дрозда. Від оповідання й новелістики до повістей і романів. Знакові тексти прозового доробку митця: «Балада про Сластьона», «Самотній Вовк», «Спектакль». Советська дійсність та моделі її презентації: гротескна, іронічна, пародійна. «Позичений чоловік» Євгена Гуцала. Експериментальний симбіоз ідеологічної ортодоксальності, комізму і фольклорності. Асоціації з світовою сміховою культурою: імплементація чи поразка. Критика соцреалістичної естетики і одночасна апологія советської літератури.

Нью-Йоркська група в українській літературі. Нові моделі письменницької ідентичності: урбаністична свідомість та філософське підґрунтя. Герметизм поезії Емми Андіївської. Екзистенційні мотиви поезії Богдана Бойчука, Богдана Рубчака, Юрія Тарновського.

Історична проза в українській літературі 1960-х–1980-х років. Історія як альтернатива радянській дійсності. Переосмислення знакових періодів національно-визвольної боротьби українського народу та відтворення культурних кодів історичної пам'яті в творах Павла Загребельного «Диво», «Первоміст», «Я Богдан»; Романа Іваничука «Мальви», «Орда», Романа Федоріва «Отчий світильник».

Модерністські пошуки нового літературного покоління: Феномен Грицька Чубая. Грицько Чубай як літературний самітник. Феномен мовчання в долі і творчості митця. Модель вертепу в поетичній стратегії митця (Поєма «Вертеп»). Соціальна діагностика поезії митця. Інтимно-сповідальна лірика «Коли до губ твоїх». Трансцедентні виміри поезії Г. Чубая («Говорити, мовчати і говорити знову»). Творчість Г. Чубая як альтернатива соцреалістичному канону. Музична інтерпретація спадщини митця у варіанті гурту «Плач Єремії».

Київська школа поезії: «Мистецьке підпілля» часів брежнєвського застою: угруповання Києва та Львова. Поширення самвидаву та «письмо у шухляду», переслідування письменників. Нонконформістська громадянська позиція та естетика поетів «Київської школи» (Василь Голобородько, Микола Воробйов, Віктор Кордун, Михайло Григорів).

Прощання з імперією. «Карнавальний» тип трансформації колоніальної свідомості: вечори літературної групи «Бу-Ба-Бу». Зміна естетичних категорій та її фіксація у романі Ю. Андруховича «Рекреації» (1990). «Міфологічна» естетика «житомирської» прозової школи (Є. Пашковський, В. Даниленко, В. Медвідь). Загальна характеристика емансипаційних тенденцій постколоніальної України: поява знакових літературознавчих досліджень та нарисів С. Павличко, О. Забужко, Н. Зборовської, Т. Гундорової. Проблема національної самосвідомості та жіночої історії як домінанта творчого доробку Оксани Забужко: «Польові дослідження з українського сексу», «Музей покинутих секретів», повість «Дівчатка», Марії Матіос «Солодка Даруся». Національна ідентичність та героїчна міфологія у версії Василя Шкляра «Чорний ворон», «Троща».

Ціннісне протистояння в умовах російсько-української війни: «Блокпост» Бориса Гуменюка, «Інтернат» С. Жадана. Антиімперський наратив у текстовому просторі сучасної літератури.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Рівень професійної компетентності вступників оцінюється за 200-бальною шкалою.

Виділені такі рівні компетентності.

I рівень – початковий. Відповіді на теоретичні питання є фрагментарними (1/3 частина від загального обсягу теми, питання). Вступник демонструє нерозуміння змісту повідомлюваного, сплутує мовні факти, не ілюструє відповіді прикладами, припускається суттєвих фактичних помилок, 7–8 мовленнєвих неточностей.

II рівень – середній. Вступник частково відповідає на поставлене запитання, наводить неточні чи завчені приклади. Не може обґрунтувати відповіді, застосовує знання лише в стандартних ситуаціях; не готовий виконувати завдання трансформаційного характеру, припускається стилістичних помилок, 3-4 фактичних і 4-5 мовленнєвих огріхів.

III рівень – достатній. Вступник добре володіє навчальним матеріалом. Дає точні визначення мовним явищам і поняттям, демонструє навички аналізу прочитаного, оцінки нового матеріалу, аргументує висловлені тези загальновідомими положеннями, опрацював більшість додаткової літератури, не припускається фактичних помилок; робить спроби коментувати мовні явища, встановлювати системні зв'язки; послуговується чітким, логічним мовленням; у висловлюваннях припускається 1-2 мовленнєвих помилок.

IV рівень – високий. Вступник повністю оволодів теоретичним матеріалом, логічно й послідовно викладає його, спроможний простежити історію питання чи мовного явища, уміє застосовувати набуті знання в нестандартних ситуаціях, послуговується додатковою літературою, уміє критично її оцінювати, встановлює міжпредметні зв'язки, демонструє особистий внесок у вирішення поставленої проблеми, відстоює власні погляди, підтверджуючи їх особисто дібраними прикладами, не припускається фактичних або мовленнєвих помилок.

Таблиця відповідності

рівнів компетентності значенням 200-бальної шкали оцінювання відповідей вступників під час фахового випробування

Рівень компетентності	Шкала оцінювання	Національна шкала оцінювання
Початковий Неправильні, фрагментарні відповіді, що демонструють нерозуміння суті програмового матеріалу в цілому, не володіння спеціальною термінологією.	0-99	незадовільно
Середній Правильне розуміння суті питання програмового матеріалу, при цьому допускаються окремі неточності у формулюваннях, доведеннях тверджень; відповідь характеризується поверховістю і фрагментарністю; неправильне тлумачення термінів чи понять.	100-149	задовільно
Достатній Правильне і глибоке розуміння суті питання програмового матеріалу, допускаються окремі неточності не принципового характеру; самостійне виправлення допущених помилок, володіння термінологією.	150-179	добре
Високий Правильне і глибоке розуміння суті питання програмового матеріалу; уміння інтегрованого застосування теоретичних знань із фахових дисциплін, вільне володіння і адекватне застосування термінології; переконлива аргументація відповіді.	180-200	відмінно

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Сучасна українська літературна мова

1. Бондар О.І., Карпенко Ю.О., Микитин-Дружинець М.Л. Сучасна українська мова : Фонетика. Фонологія. Орфоепія. Графіка. Орфографія. Лексикологія. Лексикографія : навч. посіб. Київ : Академія, 2006. 368 с.
2. Бевзенко С.П. Сучасна українська мова. Синтаксис : навч. посіб. Київ : Вища школа, 2005. 270 с.
3. Безпояско О.К. Городенська К.Г. Граматика української мови : Морфологія. Київ : Либідь, 1993. 336 с.
4. Вихованець І.Р., Городенська К.Г. Теоретична морфологія української мови. Київ : Пульсари, 2004. 398 с.
5. Вихованець І.Р. Частини мови в семантико-граматичному аспекті. Київ : Наук. думка, 1988. 256 с.
6. Вихованець І.Р. Граматика української мови : Синтаксис. Київ : Либідь, 1993. 368 с.
7. Волох О.Т. Сучасна українська літературна мова : Вступ. Фонетика. Київ : Вища шк., 1986. 362 с.
8. Горпинич В.О. Морфологія української мови. Київ : ВЦ «Академія», 2004. 336 с.
9. Горпинич В.О. Сучасна українська літературна мова : Морфеміка. Словотвір. Морфологія. Київ : Вища школа, 1999. 206 с.
10. Граматика сучасної української літературної мови. Морфологія / кол. авт.: І.Р.Вихованець, К.Г.Городенська, А.П.Загнітко, С.О.Соколова. Київ : Вид. дім Дмитра Бураго, 2017. 752 с.
11. Загнітко А.П. Теоретична граматики української мови : Синтаксис. Донецьк : ДонНУ, 2001. 662 с.
12. Плющ М.Я. Граматика української мови. Морфеміка, словотвір, морфологія. У двох частинах. Ч. 1. Київ : Вища школа, 2005. 286 с.
13. Плющ М.Я., Грипас Н.Я. Українська мова : довідник. Київ : Рад. шк., 1990. 286 с.
14. Слинько І.І., Гуйванюк Н.В. Синтаксис сучасної української мови. Проблемні питання. Київ : Вища школа, 1994. 670 с.
15. Сучасна українська літературна мова / за ред. А.П.Грищенка. Київ : ВШ, 2002. 439 с.
16. Сучасна українська мова / за ред. О.Д.Пономаріва. Київ : Либідь, 2005. 488 с.
17. Сучасна українська літературна мова : Морфологія. Синтаксис : підручник / уклад.: А.К.Мойсієнко, І.М.Арібжанова, В.В.Коломийцева. Київ : Знання, 2010. 432 с.
18. Українська мова : Енциклопедія. Київ : Українська енциклопедія, 2000. 750 с.
19. Український правопис. Харків : Фоліо, 2019. 348 с.
20. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови : підручник. Київ : Академія, 2010. 408 с.
21. Шульжук К.Ф. Складне речення в українській мові. Київ : Рад. шк., 1989. 135 с.
22. Шульжук К.Ф. Складні багатокomпонентні речення в українській мові. Київ : Вища школа, 1986. 183 с.

Історія української літератури

1. Агеева В. Жіночий простір : феміністичний дискурс українського модернізму. Київ : Факт, 2003. 320 с.
2. Агеева В. За лаштунками імперії. Київ : Віхола, 2021. 360 с.
3. Барабаш Ю. Чуже – Інакше – Своє. Етнокультурне пограниччя : концептуальний, типологічний і ситуативний аспекти. Київ : Темпора, 2020. 216 с.
4. Біла А. Символізм. Київ : Темпора, 2010. 272 с.
5. Білоус П. Історія української літератури Х – XVIII ст. Київ : Академія, 2009. 424 с.
6. Бовсунівська Т. Історія української естетики першої половини XIX століття. Київ :

- Видавничий дім Дмитра Бураго, 2001. 344 с.
7. Грабович Г. До історії української літератури. Київ : Критика, 2003. 631 с.
 8. Грабович Г. Поет як міфотворець : Семантика символів у творчості Тараса Шевченка. Київ : Критика, 1998. 209 с.
 9. Гундорова Т. Про Явлення Слова. Дискурсія раннього українського модернізму. Постмодерна інтерпретація. Київ : Критика, 2009. 447 с.
 10. Гундорова Т. Чорнобильська бібліотека. Український літературний постмодерн. Київ : Критика, 2013. 264 с.
 11. Єфремов С. Вибране. Статті. Наукові розвідки. Монографії / упоряд., передм. та прим. Е.Соловей. Київ : Наукова думка, 2002. 760 с.
 12. Забужко О. Шевченків міф України. Спроба філософського аналізу. Київ : Факт, 2009. 260 с.
 13. Залеська-Онишкевич Л. Текст і гра. Модерна українська драма. Нью-Йорк ; Львів : Літопис, 2009. 472 с.
 14. Захарчук І. Війна і слово. Мілітарна парадигма соціалістичного реалізму : монографія. Луцьк : Твердиня, 2008. 406 с.
 15. Зборовська Н. Код української літератури : проект психоісторії новітньої української літератури : монографія. Київ : Академвидав, 2006. 504 с.
 16. Зеров М. Українське письменство / упоряд. М.Сулима. Київ : Основи, 2002. 1301 с.
 17. Історія української літератури. Кінець XIX – початок XX століття : підручник : у 2 кн. / за ред. О.Гнідан. Київ : Либідь, 2005-2006.
 18. Історія української літератури XIX століття : підручник : у 2 кн. / за ред. М.Жулинського. Київ : Либідь, 2005-2006.
 19. Історія української літератури XIX століття : (70-90-ті роки) : підручник : у 2 кн. / за ред. О.Гнідан. Київ : Вища школа, 2002-2003.
 20. Ковалів Ю. Історія української літератури кінець XIX – поч. XXI ст.: У 10 т. Київ : ВЦ «Академія», 2013-2021.
 21. Моклиця М. Модернізм в українській літературі XX століття. Київ : ВД Кондор, 2017. 392 с.
 22. Павличко С. Теорія літератури. Київ : Основи, 2002. 679 с.
 23. Поліщук Я. Міфологічний горизонт українського модернізму. Івано-Франківськ : Лілея-НВ, 2002. 392 с.
 24. Пухонська О. Поза межами бою. Дискурс війни в сучасній літературі. Брустури : Дискурсус, 2022. 288 с.
 25. Семків Р. Пригоди української літератури. Київ : Темпора, 2023. 685 с.
 26. Тарнашинська Л. Українське шістдесятництво : профілі на тлі покоління (історико-літературний та поетикальний аспекти). Київ : Смолоскип, 2010. 632 с.
 27. Чижевський Д. Історія української літератури. Київ : Академія, 2008. 567 с.
 28. Шевельов Ю. Вибрані праці : у 2 кн. Кн. II : літературознавство / упоряд. І.Дзюба. Київ : ВД «Києво-Могилянська академія», 2009. 1151 с.
 29. Шкандрій М. В обіймах імперії. Російська і українська літератури новітньої доби. Київ, 2004.
 30. Шкандрій М. Євреї в українській літературі : Зображення та ідентичність. Київ. : Дух і літера, 2019. 350 с.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ РЕСУРС

yak-my-hovorymo.wikidot.com/
<http://velyka-chy-mala-litera.wikidot.com/> <http://kultura-movy.wikidot.com/> <http://ponomariv->

kultura-slova.wikidot.com/
http://nepravylno-
pravylno.wikidot.com/ http://ros-ukr-
idioms.wikidot.com/
http://www.nbu.gov.ua
http://poetry.uazone.net
http://www.ukrcenter.com/library/defa
ult.asphttp://ukrlib.com.ua
http://www.litopys.org.ua
http://exlibris.org.ua
http://chtyvo.org.ua
http://sumno.com/
http://www.nbu.gov.ua/
http://www.library.
lviv.ua/
http://www.lib.rv.
ua/ http://lib-
gw.univ.kiev.ua/
https://www.bishop.kha
rkov.ua
https://chytomo.com/
http://bukvoid.com.ua/
https://ukrclassic.com.u
a/ http://ukrlit.org/
http://library.rshu.edu.u
a

Відеолекції

Українська література в іменах : Михайло Коцюбинський. Режим доступу :
<https://www.youtube.com/watch?v=DjoCYaQoNBM&list=PLLBmXlRQfCFPejp0GVuZu3JQf8ceHyI8O>

Українська література в іменах : Тарас Шевченко. Режим доступу :
<https://www.youtube.com/watch?v=HSspPzSrDA4&list=PLLBmXlRQfCFPejp0GVuZu3JQf8ceHyI8O&index=2>

Українська література в іменах : Іван Котляревський. Режим доступу :
<https://www.youtube.com/watch?v=6hLb-EkAF-g&list=PLLBmXlRQfCFPejp0GVuZu3JQf8ceHyI8O&index=3>

Українська література в іменах : Іван Франко. Режим доступу :
<https://www.youtube.com/watch?v=V1hM8GE8360&list=PLLBmXlRQfCFPejp0GVuZu3JQf8ceHyI8O&index=4>

«Шалені автор(к)и» – серія відеоблогів про культуру, гендер та ідентичність. Режим доступу : <https://www.youtube.com/channel/UCXHkeT2D9F1yE5Ue9dBexBA>